

Volkan Kısacık

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlatamam

Öyle anlar vardır ki anlatılmaz, hissedilir.
Mutluluk gibi, sevgi gibi.
Şadece yaşarsın
Öyle ki, kelimeler kifayetsiz kalır anlatmaya,
Ya da bulamazsın mutluluğu anlatacak kelimeyi
Anlatmaya çalışırsın ama beceremezsin.
Denersin, saçma gelir başkasına
Bir kuş kondu yüreğime, aldı uçurdu beni, pırpır etti yüreğim
Sen de anlamadın dimi?
Yine bazı anlar vardır ki, onlar da anlatılmaz
Ayrılık gibi, Yalnızlık gibi.
Kime ne anlatabilirsin,
Kimi boşver unut der, kimi zamanla geçer
Ne anlarlar ki
Sen yaşamışsın sen hissetmişsin
Bir ara anlatmaya çalışırsın yine beceremezsin.
Bir kor düştü yüreğime
Boğazım düğümlendi, yaktı kavurdu beni.
Acısını ruhumda hissettim...
Yine anlamadın di mi? çünkü anlatamadım.
Tek kişilik oyun gibi, ben oynadım
Sen seyrettin...

Volkan Kısacık

Gün Batımı

Bir gün daha geçmekte
Ve hatta bitmekte,
Güneşin battığı yerdeyim
Bulutlar kızıla bürünmüş
Güneş ufukta
Saklanmaya çalışmakta
Gün batımındayım
Demlemişim sevdamı
Yudum yudum içiyorum
Hafif bir rüzgar esiyor
Meltem mi? Poyraz mı? Bilemem,
Ama okşamakta tenimi,
Radyoda dinledim bu rüzgar sana da ulaşacakmış.
Toplama saçlarını
Bırak dağınık kalsın
İçimdeki ülkenin bayrağı dalgalansın
Şimdi senin bilmediğin bir yerden
İstanbul'un yedi tepesinin birinden
Seyrederken gün batımını
Köpük köpük dalgalar vururken kıyıya
Güneşim gitti gidiyor
Karanlıklardayım,
Üşüyorum
Neredesin?

Volkan Kısacık

Hatırlıyorum

uzun zaman oldu, nerdesin şimdi sen?
Bir hayal gibi, ama hatırlıyorum,
çok güzel gözlerin vardı.
büyüsüne kapılır, dalar giderdim...
saçlarını hatırlıyorum,
güneş vurunca sarıya çalardı,
ağlayınca siyaha...
hatırlıyorum seni hayal meyal
gülüşünü hatırlıyorum,
mutluluğunu yansıttırdı
ne içten birşeydi o,
gözlerinin içi de gülerdi.
yanlış mı hatırlıyorum? yoo,
seni hatırlıyorum,
beni sevdiğini söyledin, hem de çokk.
sıkı sıkı sarılırdın,
uyuturdun beni nefesinde.
Ne güzel rüyamdın sen benim.
Adını söyleyemediğim, uyanmaya kıyamadığım.
Geçmişimde kalan, geleceğe taşıyamadığım.
Gördün mü bak, unutulmaktan korkardın.
Korkma, hayal meyal de olsa hatırlıyorum seni.
Ve unutmadım seni sevdiğimi...

Volkan Kısacık

Seni Anlatmak

Gözlerimi kapatıp daldığımda düşlerine
Hayallerimi bir sandala bindirip
Yüzdürdüğümde bir okyanusda
Seni özlediğim zamanlarda
Kokunu aradığım güllerde
Sen, güneşin doğduğu bir yerdeki
İlk ışık gibiydin benim yüreğimde
Aydınlığıydın karanlık dünyamın
Doldurdun o sıcaklığıyla bütün benliğimi.
Seni alıp gitmek isterdim
Bir bilenin hiç bilmediği bir yere.
Sana bir türkü tutturmak isterdim.
Olmayan sazımın bitmeyen nameleriyle.
Sana bir yürek vermek isterdim
Bitmeyen aşkımın tükenmez sevdasıyla
Seni anlatmak istedim şiirlerde
Seni tanıtmak istedim
Tanıdığım şeklin ile mısralara
Ve haykırmak istedim
Ben seni çok seviyorum

Volkan Kısacık

Unutamıyorum

Unutulur deme bana
Unutulmuyor işte unutulmuyor
Yüreğimin şurasında ta içinde
Bir şey var,
Uzattıyorum elimi söküp atamıyorum
Atamıyorum işte atamıyorum
Bakıyorum uçsuz bucaksız denizlere
Gözlerin düşmüş derinliğine
Dalıp gidiyorum umutsuzca
En derinliğine
Aradığım bir istiridye
İçinde sen varsın diye
Ama yoksun, yoksun işte inci tanem
Süzülüyorum uçsuz bucaksız kırlara
Yeşillikler içinde yalnız bir gelincik
Sen geliyorsun aklıma
Uzaniyorum yanına okşuyorum saçların misali
Kokluyorum içimde hissedermişçesine
Sen kokuyorsun
Napim kokunu unutamıyorum işte unutamıyorum
Gündüzler bir şey değil,
Geceler çok uzun
Öyle bir uzun ki, bitmek bilmiyor.
Bir kor gibi düşüyor sensizlik içime
Yakıyor, kavuruyor bütün benliğimi
Sonra;
Yastığımı düşlerin, yorganımı hayalin yapıyorum
Sımsıkı sarılıyorum, sarılıyorum
Ama uyuyamıyorum, uyuyamıyorum işte birtanem.
Ve düşünüyorum,
Kimbilir nerdesin, kimlerlesin.
O ceylan gözlerin kimlere bakar,
O ellerin kimlere dokunur
O alev gibi dudaklarının arasından kimlere sevgini haykırırsın
Bilmiyorum işte bilmiyorum.
İçimde volkanlar kaynıyor anlıyor musun
Bir daha görsem diyorum, bir daha gelsen
Bir daha sesini nefesim yapsam, içime çeksem
Bir dakika olsun, bir saniye olsun sarılısam
Öyle bir sarılısam, ruhunu ruhuma katsam diyorum
Ama olmuyor işte olmuyor.
Bir şarkı mırıldanıyor radyoda
Unut demek kolay onu gel de bana sor
Dilimin ucunda sen
Hayalimde sen
Gündüzümde sen, gecemde sen,
Nefesimde sen
Unutamıyorum işte unutamıyorum...

Volkan Kısacık

Ustam'a

Günlerden bir gün usta
Bir cumartesi günüydü
Yıllar peşim sıra hasrete gittik.
Onun bildiği,
benim bildiğim malum yerde,
malum masada buluştuk.
Yıllar icat edilmemiş gibi,
hiç ayrılık olmamış gibi kucaklaştık, yarım yamalak.
Sonrasında mı?
Verebileceği en uzun, en kısa zamanda gitti yeniden
Gitme diyemedim usta
Dur diyemedim.
Boğazım düğümlendi kal diyemedim.
Çekinerek sarıldım
Ürkektim doya doya koklayamadım
Öpemedim usta, utandım.
Ciğerlerim çok özlemiş kokusunu azıcık içime çektim.
Utandım doya doya koklayamadım.
Gitti ya usta
Ardı sıra ben ağladım, Ankara ağladı
Gözyaşlarım cama çarparken
Melbo eğleniyordu usta.
Bağırsam gelecekmiş gibi yakın
Dokunsam hissedemeyecek kadar uzaktı
Sevdiğimi sevdiğine uğurlarken
Gitme, kal diyemedim usta..
Bakma benim mezheb-i genişliğime
Saçlarından tutup otur oturduğun yerde demek de vardı ama,
haddimi aşmamak için usta,
genişlettim genişlemesi gereken olgularımı
Bu zamanda buna çağdaşlık diyorlar
Aslından içine tükürürüm ben böyle çağdaşlığında,
Boğazım düğümlendi yobaz olamadım usta..
Şimdi ben 63 dakikayı bir ömre nasıl sığdıracağım
8 ayı 5 seneye sığdıramamışken
Nereye gidiyordun ey vicdansız
Bir gözüm hasret gidermişken, diğeri yetim kaldı
Şamatya'ya giderken bir yarın melboda kaldı.
İkiye bölemezdik seni,
Sevdiğimi sevdiğine uğurlarken
Zamanında acı çektiren olarak
Boş sandalye bana kaldı
Gitme, kal diyemedim usta..
Usta ya,
Sevilmeden sevmek mi? yoksa
Sevmeden seilmekmi zor?
Ooffff kafam karıştı be usta
Herşeyide ben düşünemem ki,
Zaten gitme kal diyememişim..
Şimdi ona uzak kentlerin birinden geçerken
Saatin bir vaktinde yine hatırlattı onu bana
Metronun dar koltukları,

Hiç bitmeyen bir düřümdü.
İnsan her gün anımsarmı usta
O ceylan gözleri...

Volkan Kısacık

Yalnızlık

Olmaz diyordun,
Bak oldu işte
Yine akşam oldu.
Bir yerde Müezzin çağırıyor
Diğer tarafta saki duruyor
Şimdi,
Hocanın ardı sıra safta mı durayım
Yoksa;
Meyhanede alık olup balık mı tutayım
Yoksa,
Kaderime meze mi olayım
Bir yerde secde,
Diğer tarafta şişenin dibi
Hangisi unutturur
Yalnız' lığımı? ..

Volkan Kısacık